

במשפט רפאל-קשת

ב אחרי מימי המשפט, אחרי שכבר נשמעו עדויות שלא נעמו ביותר ל"ח"כ שיצא להגן על כבודו, התבטא יצחק רפאל בפני אחד מיריביו: "אני דומה למה לך על תבל שהגיע בדיוק לאמצע החבל; מסוכן להתקדם עד הסוף ובאותה מידה מסוכן לחזור לנקודת המוצא. צריך למצוא איזה סולם", נאח הח"כ, שיעזור לרדת מהחבל בכבוד."

את הסולם לירידה מהחבל הציבו לרפאל שלושת שופטי בית המשפט השלום בת"א, שלחצו ללא הרף על שני הצדדים לסיום המשפט בפשרה. רפאל ניצל מצב זה, הודיע כי בגלל המצב הביטחוני החמור הוא מוכן לגלות רוח-בליב, לבטל את ה"קובלנה הפרטית שלו נגד סילבי קשת. התייענות ללחצם של השופטים היתה רק העילה התיצונית להסכמתו של רפאל לביטול את התביעה נגד סילבי קשת. הסיבה האמיתית שהניעה אותו לנטוש מהר עד כמה שאפשר את ניהול המשפט, סמונה היתה בתיקו של עורך הדין שלמה ליבליך, פרקליטה של סילבי קשת.

עוד בשלבים הראשונים של המשפט עשה ליבליך כמה צעדים שנועדו לש-

רפאל מבלה "בנידו" תמונה זו, שהונשה על ידי יצחק רפאל עצמו כמוצג לבית המשפט, עלמנת להוכיח כי בילה בלילו בחברתם של בני הזוג אונגר ולא בחברת אשה בלבד, היא שטיבכה את רפאל, הביאה להשתלשלות אשר בסופה הסכים רפאל לפשרה אשר זיכתה בסופו של דבר את סילבי קשת מכל אשמה.

בעת ביקור משותף ברומא.

בינתיים נקטה ההגנה במהלך נוסף: יציאת רפאל עצמו והעלה לדוכן העדים. בחקירה על-ידי עורך-הדין שלמה ליבליך הודה רפאל, בין היתר, כי ביקר במועדוני ה"לילה לידו ופולי בגרין בפאריס, והיה נר-כח שם בעת הצגות עירום. רפאל הסתבך בעדותו, כאשר טען תחילה כי "לא אכל ולא שתה" במועדון-הלילה והודה לאחר מכן כי "שתה רק סודה". ליבליך העלה לדוכן העדים מומחים כדי להוכיח כי ב"כוס הגראית ליד רפאל בתמונה שצולמה בלילו, ואשר הוגשה כמסמך למשפט, מגיר שים רק שמפניה ולא סודה.

ככל שהוסיף רפאל להעיד נתגלו סתירות קשות בעדותו. הוא טען כי מעולם לא היה פעיל בבחירות לועד-הקהילה בירושלים ואילו באיכותו של סילבי הגיש מסמכים אשר הוכיחו את פעילותו האקטיבית של רפאל בבחירות הללו.

פשרה פושרת

ר חץ השופטים על שני הצדדים לה' תפשר היה עתה המוצא היחיד לגבי רפאל. הנה לו נוח להפסיק את המשפט ברגע שהוא טען כי בלילו ופולי ברז'ר היו המופעים תרבותיים בשעה שהוא נר-כח שם ולא לחכות עד שפרקליטה של סילבי קשת יגיש צילומים של מופעי ה"עירום בתוכנית של אותה תקופה, שבוודאי אינם הולמים את נוכחותו של מנהיג דתי. צילומי העירום שעמד ליבליך להגיש כמור גנים לבית המשפט, היו מאלצים את רפאל לתמרן נואשות כדי להגדירם כתרבות. רפאל העמיד פנים, טען כי עליו לנהל את המשפט למען בני ביתו וצאצאיו שלפחות רק הם יידעו את האמת. אך בליבו היה מלא חששות דחקא מכך שאשתו ובנו, ישמעו פרטים מלאים על מעלליו.

גם מצבה של סילבי היה לא קל עתה, לפחות לגבי נקודה אחת של התביעה. היא האשימה בכחבתה את רפאל בניוף הבחירות לועד-הקהילה בירושלים בשנת 1944. אולם עדי ההגנה שהובאו ע"י סילבי, חלק מהם עסקי המפד"ל בירושלים, ביכרו לטעון בבית המשפט שהם אינם זוכרים שום דבר. אחד מהם, פייבל מלצר, שהיה או ה' מומעד הראשון של המפד"ל ואחד הסעילים הראשיים במערכת הבחירות, אטילו טען בעדותו שאינו זוכר כלל שאי פעם נערכו בחירות.

לסילבי נעשה ברור כי לפחות בנקודה זאת היא עלולה להפסיד את המשפט. יחד עם זאת מנוי וגמור היה עם סילבי, שלא להסכים לשום פשרה אשר תחייב אותה להתנצל או לחזור בה מה' פרטים הכלולים בכחבתה המלאך רפאל שי' היוותה את דרוקע לתביעה.

הפרשה נסתיימה בין כחלי בית המשפט, אך ספק אם בכך גם בא הקץ לצד הציבורי שלה. בחוגי המפד"ל טענו השבוע יריביו של רפאל, כי למעשה לא הופרכו האשמות שהטיחה סילבי כלפיו, כך שרפאל פסול מלשמש מנהיג של המפלגה ואין סיבה שדחקא הוא יכהן כשר מטעם המפד"ל.

אחרי שיצחק רפאל השפנות, הכין סניגורה של סילבי תמונה זו, שנשלחה על-ידי טען בעדותו כי ה' הפולי ברז'ר מתוך התוכנית אשר הוצגה שם בתחילת שנות תרבותיים ולא כללו ה'50. הסניגור התכוון לחקור את יצחק רפאל על תמונה זו.

העירום ב"פולי ברז'ר"

בור את קו ההתקפה של רפאל. בזמן ש' רפאל עשה הכל כדי לצמצם את התביעה רק לנקודות מעטות שלגביהן חש עצמו חוק, התאמץ ליבליך להרחיב את יריעת המשפט הן לגבי פרטים אחרים הקשורים בכחבתה של סילבי קשת, והן על ידי הכניסת עובדות שרפאל חושש מפניהם.

מעשים

לא יפים

כ בר ביום הראשון של המשפט הודיע ליבליך כי הוא עומד לנצל את העובדה שרפאל תובע את סילבי קשת על שכתבה כי "ענגון נוהג לומר עליי: הוא מוכשר ומסוגל מאוד. טען ליבליך: "על הנתבעת להר" לא יפים". טען ליבליך: "על הנתבעת להר" כיח לא רק אם ענגון אמר את הדברים אלא גם את תוכן הדברים". כשהוא נתלה במשפט "כל מיני מעשים לא יפים", הבטיח

וכך צומצם קו ההגנה של סילבי קשת. אולם, זאת לא היתה הנסיגה האחרונה של רפאל במשפט שהוא עצמו יזם תחילה. באותה ישיבה עצמה נפתח מנע בין פרק ליטי שני הצדדים בדיבר שמיעת עדותה של יפהייה בלונדינית, שהזמנה להעיד מטעם ההגנה. באמצעות אשה זו, רצתה ההגנה להוכיח קטע אחר בכחבתה של סילבי. הפעם נודעה ההוכחה לגבי הטענה של סילבי כי רפאל אינו נקי ממעשרהוללות. כתוצאה ממשאומתן זה הסכימו ביניהם הצדדים לדחות את עדותה של אשה זו לאחר השלבים האחרונים של המשפט.

רפאל אומנם הוסיף לנהל את המערכה אבל הוא ידע מה מצפה לו. הוא חשש כי הבלונדינית לא תהיה היחידה אשר תועלה על-ידי ההגנה לדוכן העדות. בתיק בית המשפט כבר הופיעה אותה שעה הזמנה לאחד העדים אשר נחבקש להביא עמו תמונות בהן נראה רפאל עם גברת יודעה

פרקליטה של סילבי להוכיח כי רפאל עשה שימוש לרעה בכספי ציבור, ביצע מעשי הונאה, חשוד במעשים שיש בהם גניבת רכוש צבורי. ליבליך גם החל להעלות עדים להוכחת טענתו. העד הראשון היה זאב בלומנצווייג, מנהל מוסד הרב קוק בירושלים. רפאל משמש כיושב ראש ההגהלה ש' מר' סד זה, ובלומנצווייג נחקר ארוכות על מע' שיו של רפאל במוסד.

רפאל ישב אותה שעה באולם בית המשפט. הוא הבחין לאינו נקודה מוליך ליבליך את העד, מיהר להעביר הוראה לפרקליטו, עורך-הדין בנימין לוינובוק. לת' קן את נוסח הקובלנה. לוינובוק קם והודיע כי התביעה אינה מבקשת מהנתבעת להר' כ"ח "מעשים לא יפים", מסתפקת בכך אם יוכח שענגון רק אמר את הדברים האלה. היתה זאת הנסיגה הראשונה מצד יצחק רפאל. השופטים אמנם הסכימו למחיקה